

23 березня – Всеукраїнський день працівників культури та...

★ Ювілей

Наповнений життям музей

Випадок звів мене з людиною неординарною. Раїса Костянтинівна Тишкевич зуміла звичайний провінційний музей перетворити на один із центрів культурного життя величезного району. А це могла зробити людина, небайдужа до того, чим займається.

Пані Раїса залюблена в музейну роботу. Вона присвятила Сарненському історико-етнографічному музею 36 найкращих років життя. Крупинка за крупинкою збирала музейні колекції. Вона підряджалась у всіляки експедиції, аби привезти звідти якусь знахідку, не рахуючись із власними часом та коштами. Директорка музею вважає Полісся унікальним з точки зору етнографії. Тому особливо перейнялася збереженням архітектурних та побутових пам'яток на територіях, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, зокрема, тих, звідки масово відселяли людей, і їздila туди з експедиціями.

– Я вважаю, що на часі створення Рівненського етнокультурного заповідника. Наш музей готовий стати його центром. Треба провести дослідження, фотофікацію, збиральницьку, експозиційну роботу, – каже Раїса Костянтинівна. – У нас так багато ще раритетних пам'яток, але вони знищуються на очах. Проте на сьогодні фінансування музею мізерне, нам важко утримувати в хорошому стані навіть експонати свого архітектурно-етнографічного майданчика. Ось завалився дах на кузні, а коштів на ремонт не передбачено.

Сарненський музей активно співпрацює зі школами. Про всі нові виставки та експозиції освітні дізнаються першим!

– Учителеві треба просто привести дітей до музею, а наші працівники проведуть екскурсію, – розповідає пані Раїса. – Повірте, іноді таку виховну годину класному керівникові довелося б готувати тиждень. Отож, тут ми ім допомагаємо. Справу ж робимо спільну.

Підростаюче покоління повинно знати та цінувати історію рідного краю. Це зараз нам здається, що багато речей у музеї нам знайомі, а мине кілька десятків років – днем із вогнем цього не знайдете.

Музей бере активну участь в обміні експонатами. Аби долучити людей до цікавого мистецтва, роблять виставки фотокопій картин всесвітньовідомих музейних фондів, як-от Третяківська галерея чи Ермітаж.

Раїса Костянтинівна може говорити про свою роботу безкінечно – у неї безліч планів на майбутнє. Очі при цьому випромінюють особливе світло. Так буває в людей захоплених.

Директорку музею, заслуженого працівника культури цінують на Сарненщині. Я переконалася в цьому, будучи присутньою на святкуванні ювілею пані Раїси. Не проминули її привітані заступник голови райдержадміністрації Олексій Хомич, міський голова Сарн Сергій Євшук, колеги по цеху культури – співочий гурт «Намисто» на чолі з начальником відділу культури Наталією Чорною.

– Вона в нас надзвичайно гостинна, добра та щира, – говорить Наталка Чорна. – З такими людьми працювати в радість. А ще єона – ходяча енциклопедія, здається, знає все на світі.

Наразі в музеї проходить акція «Мистецтво одного села». Всі села району по черзі представляють на виставці види прикладного мистецтва та ремесел, розвинутих на їх території. Відкриття виставок проходить із концертом, представляючи заодно оригінальне співоче та танцювальне мистецтво. І музей на мить оживав,

Заступник голови Сарненської ОДА Олексій Хомич вітає Раїсу Тишкевич з ювілем.

перетворюючись на концертну залу.

А 11 лютого тут відкрили виставку, присвячену 25 річниці Чорнобільської трагедії. 300 чоловік із району брали участь у ліквідації аварії на атомній станції. 90 з них померли. Музейні працівники зібрали матеріали про всіх земляків, які віддали життя, рятуючи нас від ядерної чуми. Ми багато знаємо про трагедію загалом, а тут проймає доля кожної обпаленої випромінюванням душі. І знову наукові працівники музею підійшли до відкриття творчо: доповнили експозицію творами художника-ліквідатора з Гощі Олександра Лаворика. Це портрети людей, написані безпосередньо під час ліквідаційних робіт на атомній станції. Вражают оцінки цих людей. У них – занепокоєння, тривога, невідомість. Свої твори на відкритті представляв сам художник. Радо відгукнувшись на запрошення й голова обласної організації «Союз Чорнобіль» Георгій Хиля. Заход вийшов таким живим, що аж пройшло морозом поза шкірою, бо тут же прочитали зворушливі твори на чорнобильську тематику молодий обдарований поет із Любикович Петро Катеринич та письменниця Надія Свищевська.

Варто переказати слова Олександра Лаворика, що постчорнобильський синдром допомагають подолати гарячий поєднані кольори та візерунки, на тканин рушниках і доріжках. Таким чином, зазначає художник, наші прадіди заклали енергетичне поле, яке в змозі нейтралізувати сучасне лихо, очистити тіло і душу.

Раїса Костянтинівна Тишкевич вдалося навчити музейні експонати промовляти вустами людей.

Оксана СЛОБОДЗЯН